

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Monitum quintum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Monitum quintum.

Utilissimum est, totâ die fovere affectus atq; in aspirationis exercitium reducere conceptus pios, quos quis habuerit in oratione matutina. Hac etenim ratione altiores agent radices, cumq; sæpiùs quasi masticatae fuerint ac digestae, in naturam transibunt. Si quis, exempli gratiâ, meditatus de horrore peccati affectu fuerit permotus compunctionis: hac ratione illum fovere, atq; in aspirationes redigere poterit.

*Fovere
affectus
orationis
matutinae.*

1. Quid fui, Domine? Eheu! tuus per peccatum inimicus. Heu me miserum! quod adeò coram Deo meo abominabilis extiterim.

Formula.

2. *Pater peccanti in caelum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus.* Eheu! filii tui conditionem, quam tua mihi gratia concesserat, meâ ego malitiâ amisi. Saltè, Domine, de numero servorum tuorum me ne rejicias.

Luc. 15. 21.

3. *Deus propitius esto mihi peccatori:* Domine, indignus sum, qui cœlos aspiciam, misericordiam tamen tuam amarissimo cum dolore, quod te offenderim unquam, inclamo.

Luc. 15. 28.

4. Utinam perverſas actiones istas nunquam admissem! Utinam Majestati tuæ ter venerandæ nunquã displicissem! Utinã ex præceptis tuis nullũ unquã violassem! Utinã, divinis tuis oculis semper ut placerem, allaborassem!

5. Agne innocentissime, qui peccata mundi delesti, dele ex tua memoria gravissima peccata illa, quæ adversum te ego admisi.

6. Permite, Domine, ut omnia peccata mea in tua sanctissima conjiciam vulnera, ut illic consumantur, atque in pretiosissimi sanguinis tui oceano demergantur:

Bb s

ut

ut nunquam in memoriam illa tibi redeant,
ut illa castiges.

7. Non, Domine, non est hoc quod peto:
Castiga me, puni me, prout tibi placuerit, in
hac vita, dummodo in altera ignoscas & par-
cas.

8. Cur mors me non abripiebat eo momen-
to, quo ad te offendendum comparatus eram:
Prô! quanto melius fuisset mihi perdere hanc
vitam corpoream, quam te, ô mi Deus, qui
vita mea es, amittere?

9. O ineffabilem bonitatem ac patientiam,
quæ me in peccatis meis sustinuit! Quis est ini-
micus qui hosti suo ignoscat, ubi in suam po-
testatem ipsum redegerit? Quid ergo te, rhi-
buit, quo minus in peccato me meo occideres:
Si verò in illo statu mortuus fuisset, ubi, qua-
so, modo essem, nisi in flammis sempiternis.

10. Heu me miserum! Ubi erat intellectus,
quod non viderim, quod mihi ipsi inferebam
detrimentum, tibi que ignominiam? Vah!
satis est fuisse peruersum ac Deo suo infide-
lem. Nunquam amplius, Domine, nun-
quam amplius peccare, potius mori, quam te
offendere.

Ps. 50. 6.

11. *Tibi peccavi & malum coram te feci:*
quo arrogantis impudentiæ deveni: Id quod
coram homine vel tantillæ authoritatis ausus
non fuisset, coram te facere non erubui. Do-
mine, qui cunctis hominibus multò es formi-
dabilior.

12. Animum & corporis membra, quæ à
te, ut illis tibi servirem, receperam: (Eheu) ad
te offendendum impendi, Malitias animus
adin:

adinvenit, quas membra executa fuere. Eheu!
 Ignosce, Domine, secundum magnam misericordiam tuam amplitudinem.

13. Quoties divinis inspirationibus tuis ob-
 luctatus tui? quoties conscientiam meam remor-
 sus conculcavi? quamdiu in vitiis meis, haud
 secus ac bestiae in stercore suo, computru-
 i? Ignosce, Domine, ignosce, Lava me ab istis
 immunditiis meis. Faciem tuam a peccatis
 meis averte. Dele iniquitates meas, Crea in
 me cor novum. Per sacra tua vulnera mihi me-
 dere. Innocentiam, quam amisi, mihi redde.
 Concede, ut per veram poenitentiam adeo Ma-
 jestati tuae placere annitar, uti haecenus per
 meas praeteritas abominations displicui.

Juxta istud exemplar quivis alios formare
 poterit actus, juxta quod interius diversis con-
 tritionis affectibus permotum se senserit. At-
 que idem etiam exemplum super hoc argu-
 mento pro quibuslibet aliis servare poterit.

Monitum sextum.

Utilissimum quoque erit aspirationis exerci-
 tium sociare virtutis illius praxi, cui septi-
 manam aut mense illo praecipue studere habueri-
 mus: ut eam ratione cor nostrum amplius erga
 illam afficiatur, actusque exteriores efficaciter
 animentur per interiores, quos animo conce-
 perimus. Si, verbi gratiam, exercitium illius tem-
 poris est circa virtutem obedientiam.

1. Luce primam expurgando dicet: Do-
 mine, quid me vis facere?

2. Ad

*Compu-
 truerunt
 jumenta
 in stercore
 suo.
 Joel. I. 17.*

*Circa vir-
 tutem qua
 in com-
 muni pra-
 cticatur.*

*Methodus
 hac in re
 observan-
 da.*